

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuena

EL POBLE: CATALA

REDACIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 8, PRINCIPAL
IMPRESSA
CARRER DE FORTUNY, NÚM. 2 TERRA
TELÈFONS
REDACIÓ, 723 - IMPRESSA, 2, 211

ANY IX.-NÚM. 2.770

BARCELONA, DIMARS 8 DE OCTUBRE DE 1912

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

DARRERS DIES

DE LA

EXPOSICIO Y VENDA

DE LES

Novetats de l'estació

Acaba el dia 12 de octubre

DILLUNS 14 OCTUBRE Y DIES SEGÜENTS

Exposició especial y venda

DE

Catifes - Tapisseries - Cortinatges

Estors - Visillos - Mobles - Làmpares - Golxes

Edredons - Cobre-taules, etcètera

GRANS OCASIONS

Compro edifici o solar de 30 a 60 mil pams. Ofertes: Aragó, 187, tercer, primera, de 8 a 10 matí y de 2 a 3 tarde.

El despaig del senyor Vallés y Ribot continua establert en el mateix domicili de la Ronda de Sant Pere, 5, primer, baix la direcció de son antic advocat auxiliar Don Josep M. Ridaura.

El dret de vaga

Són molt imprecises les referències que's tenen fins avui dels projectes que sobre'ls obrers caritatius y d'altres serveis pensa presentar a les Corts el senyor Canalejas. Però tenim per segur que'l president del Consell se proposa suprimir el dret de vaga dels funcionaris de l'Estat, en qual categoria farà entrar els caritatius.

Conviendria que'l senyor Canalejas anés amb compte si vol seguir pel camí esmentat. La supressió del dret de vaga per una categoria de treballadors és una cosa greu. Reconeixem que'l problema dels empleats de l'Estat y dels serveis públics és especial y complex. També és especial y complex, emperò, el problema social que representa privar del dret de vaga a nombrosíssims treballadors.

Segurament el senyor Canalejas, al discutir els seus projectes en el Parlament, retraurà l'opinió de M. Briand, contraria al dret de vaga dels empleats de l'Estat y dels ferroviaris. Y, com M. Briand, dirà que un Govern no pot permetre la parització de la vida nacional, la ruina del país y l'indiferència militar de la patria que ocasionarien determinats vagues.

No hem de negar l'importància d'aquests arguments. Al parlar de les vagues en els serveis públics, M. Briand venia a dir: «Jo sento en l'ànima no poder reconèixer en tota la amplitud el dret de vaga en els ferroviaris y altres serveis anàlegs. Emperò, si una vaga d'aquestes menes amenaça enfonsar el país, podem mirar-ho els governants amb els braços creuats? Doncs si en certs moments un govern no té més remei que anar contra la vaga en un servei públic indispensable, lo legal y lo no legal és advertir-ho als obrers, dir-los clarament que aquelles o aquelles vagues no són legals. Més val això que haver de procedir després enèrgicament per reventar una vaga».

L'eminent polític francès, com se veu, sosté un punt de vista absolutament il·lògic y el sosté amb una franquesa plausible. Sens dubte, el senyor Canalejas plagiarà els arguments de M. Briand. No obstant, és evident que'l cas de França no és igual al cas d'Espanya. Y si no, examinem-ho serien.

Si bé és cert que'ls perjudicats causats per una vaga de certs serveis públics són de gran consideració, hi ha especialment en la qüestió un aspecte militar. A França, aquest aspecte és transcendental, importantíssim, gravíssim. A Espanya, pel contrari, revesteix ben poca gravetat.

Suposem, per exemple, una vaga general de ferroviaris. Un dels primers efectes que li donaria a França seria deixar casi indefensa la nació, ja que la ràpida mobilització de l'exèrcit seria impossible. En un moment de perill internacional, la vaga general caritaria d'una República francesa a una catàstrofe segura.

A Espanya, que no té damunt seu les menasses internacionals que tenen altres potències, l'aspecte militar no la pot espantar. Aquí no tenim a la frontera cap enemic poderós a l'aiguall.

Més, deixant això apart, cal dir ben alt, para que'l senyor Canalejas no ho oblidí, que'ls que reben entre nosaltres l'opinió de M. Briand, no més l'explicarem a milers, deixant-la mullada y desfogada. Y es pre-

cis que se la completi, si és que en Canalejas se la vol apropiat.

Però suprimir el dret de vaga en certes categories de treball, M. Briand fixa dues condicions, ambdues de gran importància, a saber:

1. Que sigui absolutament impossible per un govern el consentir l'exercici regular de les vagues de qu'es tracta.

2. Que, al suprimir-se el dret de vaga, se dongui als obrers una altra arma per sostenir les llurs reivindicacions.

Però complir aquesta darrera condició, M. Briand, en els seus projectes, — que per ara no han passat de projectes, entenguis bé — fixava detalladament les garanties que tindrien els obrers per fer respectar els llurs drets y el procediment adequat per resoldre amb plena justícia els conflictes que poguessin sobrevenir.

Parà la mateixa cosa el senyor Canalejas? Si no ho fes, les oposicions esquerriistes del Parlament li haurien d'obligar.

EPITOMES

En elogi de la «midnette» barcelonina

Mini Plisson porta una rosa

que floreix blanca au costat

d'un altre flor que és de color

bandereta d'est la galat

ALX. DE MOUSSA (Mini Plisson)

Llegirem un dia, ja fa temps, en les planes d'aquest diari, un article que venia sobre la societat de la gent a Catalunya. Explicava son autor, com al retornar, després de llarga absència, el sorprenent l'aspecte social, preocupada de la gent d'aquí, societat, aleshores, que no havia notat en altres països que acabava de visitar.

Aquesta societat tot la més dol vaureu en entre les nostres dones.

Una dona jove té de riure y té de moures. Agilitat espiritual y física alhora.

Rememorem com les dones que saben riure y ballar sense escarment ni rubor y s'adapten amb més facilitat les modes.

Hi ha una tradició que val a la dona catalana tota mesura y ritme; res ha contrari en aquesta tradició com les actituds herètiques que algunes s'indignen a lluir, y que les cares serres, quasi seques, de les quals donen vergonya de sentir alegria y d'escitar en franca rialla.

Y heus aquí'l motiu d'un elogi an aquestes delicioses midnètes barcelonines, ornament de la ciutat, qual exemple oferim com amable reclusa contra la societat invivible.

Tenim, elles bé passen prou presumides per la Rambla, pel carrer de Pelai, fins a dispersar-se als entorns de l'Universitat; elles no se descomponen, no perden mai son ritme, tot això no és obstacul per que'l riure apunti ben sovint en els seus llavis y per cort ben espontaniament.

Elles y els parlals de la Rambla, les notes més alegres y originals de Barcelona.

Fidels a la tradició seva serven herèticament l'alegria sense malgustar.

Han trobat la manera de posarse, amb novellíssim instint, entre les verges folles y les prudens.

ABEL HUG

ACADEMIA AINAUD

Corts, 638 (entre Passeig de Gràcia y Claris) y Plassa Molina, 5 (Sant Gervasi). Solfeig, Armonia, Cant, Piano, Violí, Viola y Violoncelo

UTOPIA, LA DECIMA MUSA

(Notes al marge de l'UTOPIA de Thomas Morus, traduïda per Pin y Soler.)

L'Utopia de Thomas Morus no és una utopia genial. És una pueril fantasia d'home versat. És un exercici, un joc, una paradoxa intrínseca y poc maliciosa. Li trobo la mateixa ignorància de les fantasies científiques sobre'ls habitants de Mars, o sobre les terres del Sol y de la Lluna, propies a l'opereita dels avis.

La terra anglesa no té anomenada de país amic de les utopies, perquè un absurd perjudici corrent ha batejat de terra prosaica aquesta patria del més alt dels lirismes y de la més forta de les dramaturgies. Morus, antecessor de Swift en utopisme, no sab esser-ho en chumours. Més aviat el seu naturalisme té'l caient optimisme y bonhomie del XVIII francès estil Rousseau, tant diferent del pessimisme elegant de l'altre XVIII francès, estil Voltaire.

Ploma en mà, vols recórrer amb mi, lector, aquestes pàgines, que'l senyor Pin ha traduïdes amb aquella totalitat gràciosa y de gentilhome que tots li coneixem? — Té: aquí va, per de prompte, un passatge ben nostre; Thomas Morus era abolicionista, en temps d'Enric VIII Ell, la futura víctima del patibol, ont va tenir una frase que em recorda la de Malesherbes; demanà la polissa pera no encadenar-se.

«Castigueu los lladres amb massa rigor, les vostres execucions excedeixen los límits de la justícia y fins porten perjudici a la Cosa Pública; són massa cruels, y, totes, impotents... Per altra part, robar no és delictu que mereixi pena de mort. Hi haurà bandolers mentres hi hagi malhaurats que no tenen pa per menjar... Vostresous los primers en permetre que hi hagi criminals, pera donar-los la satisfacció de ferlos penjar. Me sembla injust privar de la vida a un home y encara més malsament molt alhora pel fet d'haver-se apropiat un grapat de moneda, car la vida humana és un tresor sense preu. Déu ens ha donat no matar, per què desobeïr? La llei de Moisés, llei severíssima, infligia solament pena de penyor al lladre y no'm sé avenir de que sols lo regim d'una nova Llei, d'un regim de caritat com la nostra, ont Déu ens troba amb la tendresa d'un pare, ens sà permès ser més cruels de lo que permetia serho als jueus... Condemnar a mort los lladres no és legal. Aplicar la mateixa pena al bandoler y a l'homicida és cosa absurda, nociva a la Cosa Pública y altament injusta».

Unes línies més avall, ressurte l'etern plany de tots els «bells esperits» d'aquella època: l'horror a la guerra, tant poc humanista com humana; y la condemna de les tropes amb qu'es feia:

«Si devéssim los bandolers són bons soldats, los soldats són sovint famosos guerrillers. Ho he vist no solament a la vostra terra sinó en altres. A França lo mal és encara pitjor: lo país està ple de soldats que són maldients fins en temps de pau (si es permès dir-ne pau de l'estat en qu'es troba aquella nació); car los pretesos homes d'Enric francesos segueixen lo principi de que convé tenir sempre llestos un nombre considerable de veterans, y la França sab lo que li costa de mantenir aquella remota de besties feroces. Los romans y els cartaginenses, los sirians y altres pobles han sigut capgriats y fins portats a llur perdut per exercits permanents (parat exercitus)».

Confrontis amb el capítol d'Utopia dedicat a parlar de la Milícia utopiana: «La gent d'Utopia detesta la guerra, que té per cosa indegna, propia solament de besties salvatges, y contra les idees generals no hi ha per ells res de més infame que lo anomenar per nosaltres glòria militar. Y després un petit paragraf ben britànic: «Tenen per vergonyós obtenir victòries sanguines, semblants que comparades amb sang es pagaries massa cares, y lo que més los plaui és de vèncer per artífici o engany... Es proclama exclusiu de l'home fere superior al seu contrari sense altres armes que la paraula y l'astúcia. Els lleons, ossos, singlars, llops y cans s'han de servir de la força pera lluitar, y totes les besties són vèndudes per les tristes de l'home».

Entre línies, fa resurtir de tot aquest concepte la profunda diversitat entre la Gran Bretanya y el continent, per la qual ha pogut mantenir-se sempre l'esperit civil anglès, fins en mitg de les guerres més fortes. Però Morus està lluny de pertànyer a la psicologia anglesa que l'opinió admet com a tònica: vull dir que no es lo que sol anomenar-se individualisme, y més aviat anuncia la l'esperit d'un Robert Owen: «Mentres persisteix el Dret de Propietat (1), mentres lo diner s'ha parlat amb qu'es mouen totes les coses, no crec que les nacions sien governades amb justícia; ho seran per força d'una manera injusta, perquè sempre les coses millors seran possedides pels ciutadans més roïns, lo qual serà causa de qu'es formi en tots los Estats innombrables colles de gent agriada».

L'Utopia és el llibre d'un erudit, d'un

plató; té la mansuetut optimista d'un «Cándido» que fos escrit pel propi Dr. Pangloss. Sembla el epensum de col·legi d'un estudiant; un exercici de classe. Què lluny trobau vosaltres, compatriotes de l'autor, Hobbes, Bentham, Adam Smith! L'Utopia, es, com a bona entelequia d'home versat y fort en lletres, una illa fonament unitaria, uniformista. La capital, Amantol, la choirosa, anofensiva alustó que vol esser maliciosa— a Londres, està situada al centre de l'illa y els diputats poden anarhi de per tot, amb igual comoditat... Qui ha vist una de les poblacions de l'illa, pot dir que les ha vistes totes, car no ofereixen més diferència que la produïda per la naturalesa del terreny... Les peces de vestir son semestrals d'igual forma, y no més s'admet cortia particularitat en lo que porta la gent casada o els viudus y la fadrinella. El regim es purament senatorial, patriarcal y matriarcal, seguint aquella tònica idealització dels vells que fou tan corrent entre'l naturisme rousseauní y sos predecessors; si bé's utopians practicaven ja l'incubació artificial dels pollets, en placida armonia de natura y enginy».

Es ciutadans que's dediquen a l'estudi de les ciències metafísiques hi estan dispensats de treballar manualment, però necessiten l'autorització dels que manen, o el sufragi del poble y dels sacerdots! Els savis son una casta, una mena de mandarins... Qu'es dues ens preserven de tal saliduria! La bella ciutat de Capri, situada a l'Utilitat... Oh Platon, odiador dels poetes! Oh record de l'austeritat espartana, tópic de calvinistes, puritans, quakers, jacobins! «Los brodatos, puntes y rufes son felices mitils... Y per tant, oh bon lacedemoni, cotes anatematitzades. Les lleis sumptuàries d'Utopia son propies d'un emul del mistic Lluç. Ningú treballa en coses superflues. Y si un particular d'aquella terra tingues la vanitat de presentar-se amb vestits variats seria objecte de la riota general; car tenim més d'un casa no preservi de l'inclemència del temps... Oh teories!— Vostes, els homes de orde, trobarien a la fi, en aquells país, el seu ideal: emenys política y més administració. Y fundarien un periódic adscrit a la bona premsa, orgue d'interessos materials, amb el sanxet lema: «No l'emboïguis».

Heus aquí, a un altre capítol, el dret de colonitzar els pobles mal fèrres; el dret de treballar per força les terres mornes improductives. Ara si que trobem, a la fi, la anomenada Anglaterra, la qual sentí l'universalització de l'aprofitament; com França sentí l'universalització de la llibertat, aquestos dos punts de l'història contemporània.

Immensos refectoris comuns reunien les gentes a l'hora del menjar, a tot de trompetes. Altre lloc comú de la follia redemptorista. Totes les mares creuen llurs fills, conforme al bon canon naturalista, que hem trobat a Enseny, y que donà fama a Rousseau— Ningú pot pelegrijar sense llicència del Magistrat. De l'or ne fan les cadenes dels criminals o recipients d'indignificació, o joguets d'infants, com en l'Eldorado que pintà Voltaire. Ja tenim aquí un altre concepte fet un altre eclecisme de l'utopisme orgànic: l'or cobria un valor absolut y no la purament rebota o de canvi, de representació; té un no sé què de deu idil·lí, de diable, d'abominació en el seu sentit bíblic; y es precis ferlo caure de l'altar ont recorda que fou Vedell sagrat, a la faldra del Sinai... No en manca ni un, dels consabuts clichés. Tenim: l'Amibicó (l'ambició deessa, amb majúscula) és blasfonia com a passió funesta. — Pobre alegoria de decadència... La llei natural (aquella fantasia) l'Esser Suprem, anomenat Mythra (oh Volney, Dupuis, Bossi, y els altres) la Raó (oh Anacarsis Cloots, Anaxagoras, Chamaette, arquebisbe Gobel, y els altres), l'Ànima immortal (veritat, Robespierre?) son, com seran en els dies frenètics de París, les normes capdals de la vida utopiana y està vedat negar-les, si bé hi ha llibertat d'opinar. (7) Els sacerdots son inviolables; y els temples son obscurs, replets d'una llum propiament catòlica, y propis a conservar el temor de Déu, equi es (com podia esser altra cosa?) principi de tota virtut... »

Y aquestes son les notes de viatge d'un utopista que té la seva «Utopia» y ha volgut contrariar-la amb la terra vestida creada per la burgesa fantasia del canceller y víctima d'Enric VIII, aquell Morus qui fou cantat en el martirologi apologetic del P. Rivadeneyra. — Petit Baedeker d'Utopia, a aquestes notes volanderes reflecten la guila mental del meu pps a través un país ont segurament no tornaré... »

GABRIEL ALOMAR

(1) Recordem que Brissot, el famós girondí, qui la considerava com a roba la propietat, conforme a una idea tòpica de finals de segle XVIII, traduhí l'Utopia, edició de Berlín, 1782

ECOS

HA PLOGUT ahir y abans d'ahir. L'aigua ha caigut tot avui pausadament, omplint de pastetes els nostres carrers.

Rés del món ens molesta tant com el fano aques. La tenim rubia, perquè la lleig a la vista, perquè's embruta'ls pantalons y perquè, canviant el color, ens recorda l'Emulsió Scott.

Si'l bon lector sapigués la mala voluntat que li portem a l'Emulsió Scott! No n'han pres mai? No ho provia. Reja de l'ampolla com si no volgués sortir; amb mandra.

És, d'un groc-blanc, fastigós. Té un gust dolç, dolçíssim pera dissimular tots els altres mals paladars que porta dintre.

Al noi qui refusava l'oli de fetge de bacallà, totes les combinacions hagudes y per haver d'aquesta oliosa panacea pera curar les criatures anèmiques, la mare liur li diu: — Vols orxata maco?

— Sí.

Y li engorxa seguidament, una cullerada de la mandrosa emulsió.

El noi se queda amb la boca empestada com si li prenguessin la mida d'unes dents postisses. Una dolzor com de mores d'arbre l'esvaeix. Crida, degançant: A... a... a... aigua!

Beu, glorijs, se renta. Durant tota la tarda, troba rastres d'aquell oli de fetge enganyador.

No'n vol mai més Ni d'emulsió, ni je orxates, ni d'aixarops.

Creiem que l'Emulsió Scott es el primer pas envers les begudes seques com canya, cazaña, wiske, etc.

Deu ens enguany de pensar en que no sigui saludable. Fa bé, indubtablement, com té bé l'aigua que del cel tomba. Prò fa bé, sent fastic.

Com aquesta aigua que ara tomba y que omple d'esperances els camps, tot omplint de pastetes la ciutat.

EH! SI EN SABEM?

No l'han fet ministre i don Manuel Portela y Valladares, però l'han fet qualcom que casi es més:

III Fiscal del Tribunal Suprem!!!

Quan ho hem llegit el cap ens donava voltes, com una baldula.

Al senyor Portela, el creiem apte pera ser ministre, president del Consell del Congrés o del Senat, pera ser embaixador, pera ser bisbe. Però pera ser fiscal del Suprem? Caral!

Hauré de canviar tot: l'amable trantergència que l'ha enlairat tindrà que deixar-la a l'escala del Govern Civil de Barcelona.

Y el «Papius» que li preparava un sopar de comiat, com quedarà? com podrà presidir-lo'l senyor Fiscal del Tribunal Suprem?

ELS REGIDORS carlins, majoria en l'Assemblea de les Bories, voten sense dubte aconseguir les abundancies greixoses del senyor de Llanza, duc de Solferino.

Vegis sinó lo que prengueren acabada una professió, entre nou administradors del poble, segons explica «El Ideal» de Lleida:

Por 43 mantecados a 0'60,	25'80
Por 43 cigarros puros a 0'20,	8'60
Por 10 kilos de pastas a 6,	20
Por 10 id. de id. a 8,	15
Por licores,	48'40

Un duro de mantecado per barba! Devia ser pera apegar l'ardor de les quinze pastetes d'alguardia.

L NOSTRE benivolent amic y corrector gloriari don Carlos Freixas, ens ha enviat una curiosa carta que no publicuem

El conflicte dels Balkans

Entre la guerra y la pau

Notes soltes

El general Ricciotti Garibaldi y el seu fill Josep estan organitzant a Italia un cos de voluntaris pera anar a sostenir a Grecia si la guerra balkànica esclata.

Estan molt avensats els treballs per l'expedició. Com que'l govern no la consentirà, haurà de marxar secretament.

Els millors aviadors russos han ofert els llurs serveis als Estats balkànics coaligats.

Si, com sembla segur, se fa totseguit la pau italo-turca, la situació de Turquia per lluitar amb els Estats balkànics haurà millorat considerablement.

No tothom trobarà correcte que l'Italia, que s'ha aprofitat de l'actitud dels Estats balkànics, fassi en aquesta moments el joc de Turquia, permetentli concentrar tots els seus esforços contra'ls pobles aliats dels Balkans. Al govern d'Italia no li hauria costat pas gaire entretenir les negociacions unes quantes setmanes més.

(PER TELEGRAF)

L'accló de les potències

Ha arribat la resposta d'Anglaterra a la proposició francesa sobre l'intervenció de les potències en el conflicte dels Balkans.

Les potències s'han posat d'acord, però que'ls representants de Rússia y Austria prop de les potències balkàniques se concertin amb l'objecte de fer la gestió convinguda prop dels Gabinetes de Sofia, Belgrado, Atenes y Còtine.

Els preparatius militars

Les darreres notícies dels Estats balkànics indiquen que segueixen activament els preparatius militars, sobre tot a Serbia, ont la concentració militar s'efectua ràpidament.

A Bulgària la mobilització haurà acabat el dia 10 d'aquest mes.

A Montenegro se pot donar ja per acabada la mobilització.

A Grecia els moviments de tropes se fan amb més lentitud.

Impresions de Turquia

Constantinopla, 7. — Se considera descaurat el perill de la guerra.

Als ciutadans ben informats s'assegura que han acabat els preliminars de la pau italo-turca, quedant pendent no més un punt.

Se creu que'l tractat definitiu serà firmat dins de 15 dies.

Circular turca

Constantinopla, 6. — En una nota circular enviada'l dia 4 als embaixadors otomans se declara que les gestions verbals fetes pels representants de les potències, no han produït l'efecte desitjat.

L'excitació popular dels Estats Balkànics ha repercutit a Turquia, de lo que resulta una situació d'extraordinària gravetat.

Si les potències atorgués la circular — no prenen immediatament midres comminatories se corre'l perill de que la guerra esclati abans de que les potències se decideixin a intervenirhi.

A la frontera ture-montenegrina

Viena, 6. — Comunicuen de Fisa (Bosnia) a la «Neue Freie Presse», que una brigada montenegrina va passar ahir el riu Tara.

perque es una seguida diàtriba contra la premsa, contra la companyia de tramvies y altres coses per l'estil, però en mitg dels seus anatemes, molts d'ells justificadíssims, hi trobem una demanda plena de mèd.

El senyor Freixas demana al senyor Ferranda, establert abans d'anyar, semestral o trimestral, com se fa a tot arreu, y a aquesta millora sembla que'l gerent de la Companyia no's mostri gaire propi.

El senyor Freixas proposa una fórmula molt senzilla: que siguin retirats els passos de favor que's donen y siguin, en canvi, posats a la venda, en forma d'abonaments. La solució no pot esser més pràctica: guanya el públic, guanya la companyia y així certes simpaties que obté la companyia desapareixerien y tal volta s'estudis y s'atiqués per molts que ara no ho fan, l'aplastament de la reversió de tramvies.

Assamblea Nacionalista de Tarragona

Vistge marítim popular a Tarragona para el dia de l'Assamblea.

La sortida's farà del port de Barcelona de bon matí del diumenge que se senyali, pera tornar el mateix dia a la nit.

El preu total del passatge, (anar y tornar), serà de quatre pessetes.

Segueix oberta la «Subscripció prevista» para el segon viatge a la Secretaria del P. n.º Catalànista. (Nota de la Rambla, 4, primer, Barcelona) els dimarts, dijous y dissabtes de 7 a 9 nit y diumenge de 11 a 1 matí.

També s'admeten inscripcions a la Secretaria del C. N. R., del carrer de Pelai, tots els dies de 10 a 11 matí y de 3 tarde a 12 de la vetlla, y al C. A. de D. del C. y de la I. (Comtal, 35) de 11 a 1 matí, de 3 a 4 tarde y de 10 a 12 nit.

NOTES

Tant prompte s'acordi el dia de l'Assamblea, la Comissió del viatge anunciarà novament aquest amb tots els detalls y instruccions d'embarcament.

Si per no haver-se fet l'excursió el dia 6 algh's veges impossibilitat d'anar a Tarragona un altre dia, pot passar-se a l'Oficina de la Comissió a retornar el billet-passatge.

perà pensar en el Sankhak de Novi-Bazar. Part de les tropes montenegrines va prendre un campament turc, a posta de sol; però tot seguit varen audir-hi altres forces omanes, que rodejaren a les tropes montenegrines, entantant un viu combat, en el qual caigueren més de cent montenegrins.

Els restants varen poder passar novament la frontera, internant-se a Montenegro.

El què de la brigada montenegrina, que segons sembla va obrir per la seva propia iniciativa, ha sigut oridat a Cettigne.

Avui se sent fort incessant de canó a la frontera ture-montenegrina.

L'intervenció de les potències

M. Poincaré ha conferenciat novament aquest matí amb M. Sazonoff.

Contestat a les proposicions formulades per França sobre les gestions que cal fer prop dels Estats Balkànics y de Turquia, el Gabinet de Viena ha demanat alg

Fa observar que com allí blat de moro
serveix pera la panificació y de nutrició
local, amensassa la faina.

Afegí que'l Govern seguia rebent per aïx
telegrams de sollicitació.

la vaga de ferroviaris, sense variar-ne ni un
còpia, y ja'n tenen coneixement els dire-
ctors de la vaga, tant de Barcelona com de
Madrid.

La governació d'Almeria s'oposava que es
ferència amb el director de la Companyia
els ferrocarrils del Sur y que aquest li o
gué que era impossible accedir a les pre
tensions dels obrers, perquè deixar sen
electe el trasllat del capital quebrantaria

Fransa al marroc
—
La pacificació
París.—Un despuig de Mazagán dona com
te de que la majoria dels eides de la tres
s'han sotmes ja a les autoritats franceses

FILLS DE F. MAS SARD

Fransa al Marroc
La pacificació
 París.—Un despatx de Mazagan dona compte de que la majoria dels ejers de la tropa

FILLS DE F. MAS SARD
RAMBLA DEL CENTRE, 23. - BARCELONA
Negociem els cupons dels Deutes 4 per
Interior y 4 per 100 Amortisable vençin

ESPECTACLES

TEATRE CATALÀ ROMEA

Companya còmic-dramàtica Larra-Gimenez-Abadía. Avui segon dia de moda. Nit a dos quarts de 10. El famós drama de Tamayo y Baus "Un drama nuevo" y la comedia en un acte, de Martinez Sierra "El Pobrecito Juan". Divendres, Estrena de la comedia en dos actes del genial Benavente, "Amor de amor".

TEATRE TIVOLI—Avui dimars, tarde a les cinc, Gran Vermouth especial. "La Cocina". Segon: El gran espectacle "Las mujeres de don Juan". Tercer: La sens rival.

Raquel Meller

Nit a les nou. El millor programa de Barcelona. Primer: "Las mujeres de D. Juan". Segon: 2 actes d'exit grandiosos "La Generala". Ovocions a C. Baillo y P. Montoro. Tercer: La millor cançonista espanyola.

Raquel Meller

repertori escullidissim. Dijous tarde gran funció setmanal de Moda.—Dissabte, estrena "El príncipe de Bohemia". Tots els dies a les set y a les dotze: Raquel Meller.

Teatre Novetats

Gran companya Còmic-Dramàtica de **Ricard Calvo**

Primera Actriu

Lola Velazquez

Dimars funció a benefici del "Institut Benefic Social" Secció Moralitzadora. Nit a un quart de deu. Primer: "El vergonzoso en Palacio". Segon: "Cuento de Abril". Continuen oberts els honos a Moda per sis funcions Divendres. Als Srs. abonats de l'última temporada Guerrero Mendoza's s'entraran les localitats fins el dia 8 del corrent.

ELDORADO

Teatre de Catalunya

Companya dramàtica espanyola de

Francisc A. de Villagómez

Debut el dijous pròxim, amb el precís drama en quatre actes, de Jacinto Benavente,

Mas fuerte que el amor

y el pas de comedia. "Amor a oscuras". Segueixen oberts els honos a Dimercs y Dissabtes de Moda, per 12 funcions y a Dies festius nit, també per 12 funcions. Se despatxa a comptaduria.

ELDORADO

Teatre de Catalunya

S'arrenda el café per a la proxima temporada.

Gran Teatre Espanyol

Sindicat d'autors

dramàtics catalans

Avui dimars y vespre Primer: El

Exit colossal

del drama en 3 actes de F. Soler (Pitarra),

EL CAMPANAR DE PALMA

Unànimement elogiat per la premsa

Presentació esplèndida

3 DECORACIONS NOVES DE

Moragas y Alarma y Ros y Güell

Campanes en escena

Vestuari y a través, armes, etc., etc. Segon

El sainet "LOS BODES DEN CIRILO". Demà:

"El campanar de Palma" y "El carro del vis."

Divendres: "Homenajes al degà dels autors

dramàtics catalans" (El Josep M.ª Arnaus). Se

despatxa a comptaduria. En assaig: "El triomf

de la Carne", 1 acte, de Santiago Rusiñol.

Teatre Soriano

Avui dimars tarde no hi ha funció. Nit a un

quart de deu. Especial: 1.ª cta. Primer: "El Fresco

de Goya". Segon: Estrena de la sarsuela en

dos actes "La Reina del Albaicín" amb asisten-

cia de son autor Sr. Jover. Dimercs tarde a les

5 Matinée. Tots els dies "La Reina del Albaicín". Se despatxa a Comptaduria.

Teatre Apolo

Avui dimars Nit a un quart de deu. El en-

tremés "Amor a oscuras" y última representa-

ció del drama "Los malos pastores". Demà Re-

presentació extraordinària de "Un bandido del

gran mundo".

Turó Park

De 10 matí a 7 tarde.

"Atraccions", "Concert per la Banda cas-

cadores de Barcelona". Exit del "Tir de Co-

loms amb blanc inanimat". Dijous a les 4

en obsequi als nens, "Quarta Ascensió den

Solench en son Globo Volador".

Entrada 25 céntims

FRONTO COMTAL

Dos Grans partits per avui dimars 8, a un

quart de cinc.

ROJOS: Macia, Odriozola.

BLAUS: Cecilio, Carreras.

Entrada 2 ptes.

Nit a un quart d'onze Partit monstre.

ROJOS: Chiquito de Eibar, Arnedillo.

BLAUS: Casalis, Salazar, Blenner.

Entrada 3 ptes.

LA RABASSADA

HOTEL-RESTAURANT

està obert tota la nit. Gabinet particular

Cuina de primera. Servei a la carta y co-

berts desde cinc pessetes fins les deu de la

nit. Telèfon número 7.643.

Concerts

en el Saló Menjador del Restaurant de 1 a

3 tarde y de set a nou nit, pel sextet que

dirigeix el celebrat violinista D. Joan Sala.

Atraccions Americanes

Scenic, Railway, Water Chute, Bowling,

Alloys, Cake-Walk, Casa Encantada, Palau

de cristall, Palau de la rialla, Passeig, etc.

Tramvia directe desde la Placsa de Cata-

lunya a La Rabassada.

Cinematògrafs

Avui dimars dues estre-

nas, "Persecució de un

presidario", "El duodécimo jurado",

El Club de los elegantes

y altres.

Venda y lloguer de pel·lícules.

IDEAL CINE

DIA DE MODA

El programa de més exit de la temporada.

"Persecució del presidario", "Obsesión"

100 mtrs. Gaumont. "Amor" 300 mtrs.

Nordisk. "Teodoro Korner" 1200 mtrs.

"Deutsche Biograph", "El prisionero de la

Marquesa", últim dia, en colors, etc. etc.

y altres.

Venda y lloguer de pel·lícules.

Gran saló cine Doré

Avui dimars herms programa de pel·líc-

ules y

4 Colossals Atraccions, 4

ARLOW and DUMS barristes excentrics

Ovocions al fenomen musical CONDESA

OLGA. Els celebres jonglers nous a Bar-

celona LOS BRAHMA Debut de la superior

ballarina

La Bella Trianita

Divendres grans espectacles tarde y nit a

benefici de les taquilleres d'aquest local.

CINE DIANA

S. Pau, 85.—Tapies, 6, enfront Estrella y

Comte de l'Asalt

Avui dimars. Dia de Moda. Estrenas. "Las

Tenazas". 700 mtrs. Pascual. "Persecució

de un Presidario". "En pleno Terror".

Exit de AMOR 700 mtrs. Nordisk. Exit de

senas de "Los Derechos de primogeni-

to" 850 mtrs. Ecler. Gran succés de "El

Duende de la herrería" 850 mtrs. Ecler. Ac-

tualitats Gaumont N.º 40. "La Cuna" y al-

tres, Dijous. 2 Colossals Estrenas. "El U-

ltimo Cartucho" 1000 mtrs. y Devorado por

los Leones" 700 mtrs. Cines.

Concerts

ALOAZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7

Totes les nits a les

deu. Altre exita

La Revue de Verano

MUSIC-HALL - LA BUENA SONORA - GINJOL, 3

Nit Gran exit de tota la Troupe.

Gran Edén Concert

Music-hall Pariscenc de Primer Ordre

Gran concert tots els dies Tarde y Nit per una

important "Companya de Varietés".

CONCERT - LA GRAN PEÑA - SANT PAU, 83

Gran exit de tota la troupe Franco-Espanyola.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els

dies. Coberts desde pessetes 3/50 Els di-

videndres, bouillabaisse. Dissabtes, menú correat

y vegetariana.

Botlletí comercial

7 Octubre de 1912

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotització oficial

Londres, 90 dies vista..... 25'28

— xco..... 26'73

Paris, xco..... 5'75

Madrid y plases banca, a 8 d'v..... 0'30

Efectes públics

Deute Int. em. 1908 serie A..... 85'95

— B..... 84'90

— C..... 84'00

— D..... 84'40

— E..... 84'00

— F..... 84'17

— G.H. 87'00

— dif. serie.....

Amortizable serie A..... 101'60

— B..... 84'40

— C..... 101'45

— D..... 102'40

— E..... 101'35

— F.....

— dif. serie.....

Títols Deute Mun. 1903-4-5..... 84'50

— 1906 A B C..... 95'50

— 1907..... 95'50

— 1910..... 84'25

— Maig 1893 Ensa.....

— Abril 1907 Ensa.....

— Reforms 1908..... 94'25

— Man. de Sarria..... 99'00

— Man. de Sarria..... 99'50

Emprèstid Diputació Prov..... 105'50

Port de Melilla y Xa arines..... 106'00

Obligacions

Notd d'Esp. prior. Barcelona.....

Lleida, Rens, Tar.....

Villalba a Segovia..... 98'75

esp. Alm. Val. Tar..... 95'02

Oca a Pr.ª alt. lía..... 94'75

Mines Sant Joan Abades..... 80'00

Tarragona a Bar. y Fransa..... 87'50

Madrid, Sarag. Alic. serie A..... 103'12

— B..... 100'50

— C..... 98'00

— D..... 94'50

Madrid a Barcelona, directes.....

— Rous a Roda.....

Alm. Val. y Tarrag., no adhet.....

— adheridos..... 78'00

Med. Zam. Or. Vigo, em. 1880..... 80'00

— 1883..... 49'50

— serie G y H..... 78'50

Asturias, Gal. y León, 1.ª serie.....

— 2.ª hipo.....

Valladolid a Med. de Riosco.....

Madrid, Cácer. Port. serie 1.ª.....

— 2.ª.....

— 3.ª.....

— tots els cast. impar.....

Baso-Asturia, 1.ª hipo.....

— 2.ª.....

Carifena a Saragossa.....

Olot a Girona.....

Companya General Transvies..... 98'00

— An. Tr. Bar. Ena. G.....

— Tr. Bar. S. A. y ext.....

— Barc. Elec..... 102'00

Companya Transatlantica..... 82'25

Canal d'Urgell..... 83'75

Soc. Gen. Algiles Barc..... 79'50

Comp. Gen. Tab. de Filipinas..... 84'00

General Sucroa d'Espanya..... 100'00

Comp. Asfaltos Asland..... 83'75

— preferents..... 84'25

Port de Barcelona, emp. 1905.....

— 1908.....

— Circul. 1909.....

— 1910.....

— 1911.....

— 1912..... 106'75

Port de Tarragona.....

Bonos pref.—Comp. reg. Ebra..... 93'25

Foment Obres y Construc..... 97'25

Comp. Cotes y Automobils..... 99'25

Siemens Schuckert, Ind. El. a..... 99'25

Societat Valenciana Elec..... 101'25

Navegació y Industria..... 91'00

Societat Carbons de Berga..... 97'00

Accions

Banc de Barcelona..... 67'25

Banc Prestams y Descomptes.....

Catalana General de Credit.....

Societat de Credit Mercantil.....

Comp. Relat Canalizació Ebra.....

Ferrocarrils Andalusos.....

BORSI Y CANVIS

Informació de un casa FELS de R. MAS SARDÀ, Ram-

bla del Mitj. 22.

Bors del matí

Interior, fi de mes.....

Alacants, idem..... 97'60

Norda, idem..... 102'40

Orenses, idem..... 25'70

Colonials, idem.....

Andalusos, idem..... 69'70

Cotons..... W.D.

Catalanes.....

Bors de la tarde

Interior, fi de mes pròxim..... 84'22

Alacants, idem..... 98'50

Norda, idem..... 101'50

Orenses, idem..... 25'05

Colonials, idem..... 67'85

Andalusos, idem.....

Cotons..... W.D.

Catalanes.....

Canvis de moneda

Ajóns..... 5'30 p. 100

Isabells..... 6'30

Unes..... 5'65

Or de quatre durs..... 5'30

Or de un